

принцъ трѣбвало да тръгне сжщо за тамъ прѣзъ горня Лузация. Като се научилъ за това, Фридрихъ побързалъ да испрѣвари съюзниците съ настѣпателни дѣйствия. Като събралъ въ долня Силезия около 35.000 войски, въ срѣдата на ноемврий той неочаквано прѣминалъ съ тѣхъ при Наумбургъ прѣзъ р. Квейса, отблъсналъ при Гросъ-Геннерсдорфъ прѣднитѣ саксонски войски, завладялъ въ Гёрлицъ голѣмитѣ магазини, приготвени за армията на лотарингския принцъ, причинилъ на тѣзи армия значителна загуба въ частни сблъсквания и, като я принудилъ да отстъпи въ Бохемия прѣзъ Циттау и Габель, испратилъ генерала Левалда съ 10.000 души прѣзъ Бауценъ да застрашава Дрезденъ.

Въ сжщото време ангалтъ-дессауския принцъ Леополдъ съ 34.000 войски, събрани около Халле, влѣзълъ въ Саксония отъ западъ, истикалъ саксонскитѣ войски отъ Скѣйдицъ и укрѣпленията, издигнати при Лайпцигъ, принудилъ Лайпцигъ да се прѣдаде по капитулация, слѣдъ това взелъ Торгау и Мейсенъ, въ послѣдния отъ тѣхъ се съединилъ съ 10-тъ хиляди души на Левалда, отворилъ съобщения съ Фридриха и, като тръгналъ къмъ Касселдорфъ, атакувалъ и разбилъ при него (на 15 декемврий) 25-хилядната саксонска армия, която при този случай загубила до 4.500 души убити и ранени, 5.000 плѣнени и 48 топа. Находившия се при тѣзи армия австрийски отрядъ, сжщо както и армията на лотарингския принцъ, която въ началото на декемврий отново тръгнала прѣзъ Лейтмерицъ и Аусигъ за Саксония и която на 14-ий пристигнала при Лайпцигъ, не взела участие въ сражението при Касселдорфъ. Лотарингския принцъ веднага отстъпилъ обратно въ Бохемия, а Фридрихъ на другия день слѣдъ по-

бѣдата при Касселдорфъ, се съединилъ съ ангалтъ-дессауския принцъ и влѣзълъ въ Дрезденъ, който му се прѣдалъ. Слѣдствието отъ бързитѣ и рѣшителни дѣйствия на Фридриха и ангалтъ-дессауския принцъ и отъ побѣдата при Касселдорфъ било почванието въ Дрезденъ мирни прѣговори съ Австрия и Саксония и сключванието наскоро слѣдъ това (на 25 декемврий) дрезденския миръ, който потвърдилъ всичкитѣ условия на бреславския и между тѣхъ най-главното — утвърдяването за винаги Силезия и Гладското графство за Пруссия. Фридрихъ отъ своя страна призналъ съпруга на Мария-Терезия, Франца I, за германски императоръ, а Саксония се задължила да заплати на Пруссия 1 милионъ рейхсталера. Къмъ дрезденския миръ се присъединили ханноверския, брауншвейгския и пфалския курфюрсти и хесенъ-касселския ландграфъ. Англия утвърдила този миръ въ 1746 и 1750 година, а Германия не по-рано отъ 1751 година.

По този начинъ се свършила, напълно въ полза на Пруссия, четиригодишната ѝ война съ Австрия. Отъ тогава войната за наслѣдството на австрийския прѣстолъ била водена вече само отъ Австрия отъ една страна и отъ Франция, Испания и неаполитанското кралство отъ друга.

Въ Нидерландия една 80-хилядна французска армия, подъ прѣдводителството на маршала графа саксонски*), прѣзъ май въ тѣзи година об-

*) Или Маврикий саксонски, билъ синъ на курфюрста Августа II саксонски и на извѣстната графиня Аврора фонъ-Кенигсмаркъ. Роденъ е на 19 октомврий 1696 г. Още отъ малкъ проявилъ голѣми умствени способности, буенъ духъ, благородни мисли и чувства и извѣрѣдна тѣлесна сила и здравина. Въ 1736 г. написалъ извѣстното и твърдъ заблѣжително свое съчинение: *Mes rêveries* (моитѣ мечти), за необходимитѣ прѣобразованія въ устройството, начина на движениата и дѣйствиата и управлението на войскитѣ. Въ 1744 г. билъ произве-